Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize, Kur'an'dan bir sureyi öğrettiği gibi her işimizde istihare yapmayı öğretir

Câbir b. Abdullah -radıyallahu anhuma-'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize, Kur'an'dan bir sureyi öğrettiği gibi her işimizde istihare yapmayı öğretir ve şöyle buyururdu:«Sizden biriniz bir işe niyetlendiği zaman, farz namazların dışında iki rekât namaz kılsın, sonra da şöyle desin: "Allah'ım! Senin ilmine güvenerek senden hayırlısını istiyor ve senin kudretine sığınarak senden güç diliyorum. Senin o muazzam lütfundan ihsan buyurmanı niyaz ederim. Şüphesiz senin her şeye gücün yeter, benim ise yetmez; sen her şeyi bilirsin, ben ise bilemem. Çünkü sen, gaybı (bilinmeyeni) hakkıyla bilensin. Allah'ym! Eğer bu işin; dinim, yaşayışım ve işimin sonu bakımından –yahut şöyle buyurdu: şimdiki ve gelecekteki durumum açısından– benim için hayırlı olduğunu biliyorsan onu bana takdir et, kolaylaştır ve sonra da onu hakkımda bereketli kıl! Eğer bu işin; dinim, yaşayışım ve işimin sonu bakımından –yahut şöyle buyurdu: şimdiki ve gelecekteki durumum açısından– benim için şer (kötü) olduğunu biliyorsan onu benden, beni de ondan uzaklaştır! Hayır nerede ise onu bana takdir et ve sonra beni bu karara razı kıl!"» Cabir -radıyallahu anh- sözlerine şöyle devam etti: «Sonra da (duayı okuyan kişi) ihtiyacı olan işi (ismini vererek) dile getirsin.»

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Bir Müslüman, doğru ve hayırlı yönünü kestiremediği bir işi yapmak istediğinde, onun için istihare namazı kılması meşru kılındı. Nitekim Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- ashabına -radıyallahu anhum-, Kur'an'dan bir sureyi öğrettiği gibi bu namazı öğretirdi. Buna göre kul, farz namazların dışında iki rekât namaz kılar, sonra da şöyle diyerek Allah'a dua eder: «Allahumme innî estehîruke» "Allah'ım! Senden hayırlı olanı nasip etmeni ve beni onda muvaffak kılmanı isterim. Allah'ım, iki işin en hayırlısında başarı dileyerek Senin hidayetini isterim ve «bi ilmike» Bunu, her şeyi kuşatan engin ilmine dayanarak diliyorum. «ve estakdiruke» Senden kudret isterim hiçbir gücüm ve kuvvetim olmadığında ancak Seninle muktedir olmamı sağlamanı isterim, «bi kudratike» Çünkü Senin kudretin her şeye nüfuz eder; hiçbir şey Seni âciz bırakamaz. «ve eseluke min fadlike» Yine, geniş ve büyük fazlından bana ihsanda bulunmanı isterim. Zira Senin verdiğin her nimet, sırf lütuf ve keremindendir; hiçbir kimsenin Senin üzerinde bir nimet talep etme hakkı yoktur. «feinneke takdiru» Şüphesiz Sen her şeye kadirsin; ben ise Senin yardımın olmaksızın hiçbir şeye güç yetiremem. Sen, zahir ve batın olan her şeyi, hayrı ve şerri kuşatan eksiksiz ilminle bilirsin; ben ise ancak Senin tevfikin ve hidayetin sayesinde bilebilirim. «ve Ente Allâmu'l guyûb» Sen bütün gaybı da en iyi bilensin. Mutlak ilim ve eksiksiz kudret yalnız Sana aittir. Senden başkasının sahip olduğu bilgi ve güç ise ancak Senin takdir edip verdiğin kadardır. Ardından Müslüman, ihtiyacını açıkça zikrederek Rabbine dua eder ve şöyle der: "Allah'ım! İşimi Sana

havale ettim. Eğer Sen, ezelî ve her şeyi kuşatan ilminle, şu işin —ihtiyacını burada belirtir; mesela bu evi satın almamın, bu arabayı almamın, bu hanımla evlenmemin veya buna benzer bir işin— benim için hayırlı olduğunu biliyorsan..." Eğer bu işi Senin ezelî ilminde «hayrun lî fî dînî» ki o din, işlerimin koruyucusu ve güvencesidir, «ve meâşî» dünyadaki yaşamımda, «ve âkıbeti emrî» yani işimin varacağı ve sonuçlanacağı noktada, veya şöyle dedi: «fî âcili emrî ve âcihilî» yani dünyada ve ahirette; «fakdurhu lî» onu benim için hazırla ve gerçekleştir ve «ve yessirhu lî» onu bana kolaylaştır, «summe bârik» ve hayrı benim için «lî fîhi» çoğalt, «ve in künte ta'lemu» ey Allah'ım «enne hâze'l-emra» kendisi hakkında istiharede bulunduğum bu şeyin «şerrun lî fî dînî ve meâşî ve âkıbeti emrî» benim için dinim, dünya hayatım ve geçimim, işimin sonu ve akıbeti bakımından şerlidir; –veya şöyle dedi: «fî âcili emrî ve âcihihî»– yahut rivayette geçtiği şekliyle, dünya ve âhiretimde, işimin yakın ve uzak neticeleri açısından benim için kötüdür; «fasrifhu annî vasrifnî anhu, vakdur liye'l-hayra haysu kâne, summe ardınî bihî» o hâlde onu benden uzaklaştır, beni de ondan uzaklaştır. Benim için hayrı, nerede ve hangi şekilde olursa olsun, takdir et. Sonra da beni o hayra razı kıl.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3293